

Otázky globalizace

odpovídá Michail Viktorovič Veličko

V současné době vidíme, že globalizace nás přivedla do situace, kdy se problémy v ekonomické sféře přelily i do dalších oblastí: výchovy, výroby, krize rodiny a mnohé další.

1. Jaký je význam všech těch krizí, ke kterým dochází na naší planetě?

M.V.V.: Odráží se v nich bezvýchodnost a sebevražednost nyní zformovaného typu globální civilizace.

A je možné jejich řešení odděleně jedna od druhé?

M.V.V.: Je to mnohostranná krize civilizačního rozvoje. V důsledku toho jsou konkrétní krize její jednotlivé vzájemně svázané hrany a jedna z nich nemůže být řešena samostatně mimo vazby na ostatní, ale všechny mohou být vyřešeny v procesu vědomého přechodu k jinému typu civilizace. Charakteristická čta současné civilizace spočívá v tom, že narušuje všechny **objektivní zákonitosti**, na kterých by mohla být založena její prosperita:

obecně biosférické, regulující vzájemné mezidruhové vztahy a vztahy biosféry s Přírodou jako celkem;

specificky druhové, regulující život druhu "Homo sapiens" v biosféře;

sociokulturní (háček je v tom, že kultura je mnohovariantní, na jednom pólu se nachází kultura, garantující zničit společnost během několika generací, na protilehlém pólu se nachází kultura, schopná zabezpečit stabilní bezkrizový rozvoj společnosti v harmonii s Přírodou prakticky v "automatickém režimu");

etické, sahající za rámce lidské společnosti;

noosféricko-planetární a religiozní, regulující vzájemné vztahy vládců rozumu;

čistě ekonomické, regulující fungování hospodářského systému, bez kterého se lidstvo na jím dosaženém stupni vývoje není schopno obejít;

specificky řídicí/kontrolní, pod diktátem kterých probíhají všechny procesy řízení od jízdy dítěte na kole do složitých komplexních projektů, jichž se účastní několik států.

2. Kdy tato krize skončí?

M.V.V.: To závisí na samotných lidech, tj. nakolik rychle budou měnit kulturu tak, aby faktory, rodící krizi civilizačního rozvoje, zmizely.

3. Jak tuto krizi překonat? Má někdo řešení?

M.V.V.: Za prvé, je třeba přiznat si, že drtivá většina obyvatel planety se nenachází v kvalitativním stavu "člověk".

Za druhé, je třeba správně odpovědět na výzvu Diogéna, který chodil po městě ve dne s lampou a na zvědavé otázky spoluobčanů odpovídal "Hledám člověka". V učebnicích filozofie, psychologie a sociologie nejsou komentáře způsobilé rozkrýt podstatu toho problému. Ve skutečnosti se člověkem stáváme, ne rodíme. Vše je poměrně jednoduché:

- pokud je v psychice vše podřízeno instinktům - jedná se o člověkupodobné zvíře, zvířecí typ psychiky;
- pokud jsou normy kultury výše diktátu instinktů, ale za ohraničení kultury jedinec není schopen vyjít, pak se ničím neodlišuje od předprogramovaného automatu;
- pokud se tvůrčí potenciál realizuje po principu "co chci - to si i vezmu, a jestli se to někomu nelíbí, ukažte, že jste silnější" - jde o démona, démonický typ psychiky;
- pokud jedinec žije na základě důvěry Bohu a v dialogu s ním tvoří svou vůli svou část v Božím záměru, jedná se o člověka v plném souladu se slovy Krista "nehledám svou vůli (tj. nejsem démon), ale jen vůli Otce, který mě poslal"; a to odpovídá i koránickému objasnění smyslu života člověka - být náměstkem (představitelem) Boha na Zemi;
- ještě jeden typ lidí porodili sami. Dá se nazvat "klesnuvší v protipřirozenost", protože vzniká v důsledku degradace vyšší nervové tkáně pod vlivem psycho-

tropních látek (alkohol, tabák a další narkotika). Fakticky se pod jejich vlivem ti, komu je Seshora dáno stát se člověkem, stávají nelidmi.

Bohužel ale, kultury národů jsou takové, že většina je podle organizace psychiky neodlišitelná od "opic" v jejich charakteristice medvědem Balú v příběhu Mauglí, a skutečný člověk je obecně ve většině společností antisystémový jev. Jejich ideálem je dosud zákony zaprogramovaný automat, a démoni, to je "elita" - programátoři, tvůrci zákonů. Jinými slovy, je nutné vytvořit kvalitativně jinou sociologicko-ekonomickou teorii, která by dávala životu odpovídající představy o dříve nazvaných objektivních zákonitostech bytí lidské civilizace, a poté je třeba život společnosti, politiku států i OSN, byznys na mikro- i makro-úrovních vědomě vytvářet tak, aby ty objektivní zákonitosti podporovaly život lidstva, ne působily proti němu.

4. Jaké konkrétní první kroky byste doporučil vládám světových velmocí?

M.V.V.: pro začátek musí přiznat svou nekompetentnost v otázkách sociálně-ekonomického řízení, a kromě toho - přiznat, že drtivá většina z nich jsou koloniální administrace, nabrané z domorodců, a představující ve svých státech zájmy globální transnacionální lichvářské korporace, která uzurpovalo bankovní záležitosti v globálním měřítku a řídí skrze ně celou světovou ekonomiku, jejíž částí jsou hospodářské systémy všech států. S ohledem na tuto okolnost je současná demokracie rozvinutých států pouze formální, a to, co oni nazývají diktaturami (typu Kaddáfí, Stalina) je blíže k vyjádření zájmů národa, nežli "demokraticky zvolené" koloniální administrace a jejich kurátoři z lichvářské korporace a jejich pánů.

5. Popište prosím optimistickou a pesimistickou variantu naší blízké budoucnosti

M.V.V.: Jednodušší je popsat pesimistickou. Kolem 70% procent obyvatel takzvaných rozvinutých zemí žije ve městech. Město je silný mutagenní faktor. V důsledku toho není ve městech možná produkce biologicky zdravých lidí, také díky tomu, že přítok zdravého genofondu z vesnice se zpomalil nebo zastavil. A v důsledku toho není nové pokolení schopno osvojit kulturu předků a není schopno ji rozvíjet a řešit zděděné problémy. Degradace s sebou přináší růst psychických a fyzických nemocí, který je rychlejší než pokrok medicíny, růst statistiky technogenních katastrof a růst jejich měřítko, což je nevyhnutelným důsledkem neschopnosti v řízení techniky těmi, kdo je biologicky neplnocenný nebo získal primitivní vzdělání na úrovni komiksů. Jedna komponenta biologické degradace je ztráta repro-

duktivního zdraví, což se projevuje i na růstu patologií novorozenců.

V nejtěžší variantě lidstvo jako biologický druh zmizí, protože v biosféře po katastrofě pro něj nebude místo.

V nejměkčí variantě se zůstatky degradovaného obyvatelstva takzvaných rozvinutých zemí, které ztratí svou kulturu, vlijí v nové národy, které vzniknou ze současných a budoucích přesídlenců na jejich současná území (příkladem toho jsou zbytky degradovaných Byzantinců, které se rozplynuly v tureckém etnosu) Proces záměny původního osídlení migranty (vnějšími i vnitřními) probíhá všude, včetně Ruska.

Ale je možný i optimistický scénář. Spočívá v tom, že nezávisle na činnosti vlád společnosti porodí nové kultury, kterých se lidmi (ve výše uvedeném smyslu slova „Člověk“) budou stávat všichni k začátku puberty. A tito změní charakter civilizace.

Citát: lidstvo, nehledě na současnou úroveň konfrontace a agrese dosáhne postupně pochopení, že musí přejít "od nepřátelství k spolupráci".

To je neplodný citát, pustá deklarace o dobrých úmyslech.

Za prvé, v konfrontaci a násilí v lidské společnosti jsou vyjádřeny obecně biologické a biosférické zákony vnitrodruhové konkurence, které jsou objektivně takové, že vedou civilizaci člověkopodobných, nenacházejících se v kvalitativním stavu člověka, k samoliquidaci kvůli její nevhodnosti z pohledu Boha a Vesmíru, který je také rozumný.

Za druhé, spolupráce vyžaduje informačně-algoritmické zabezpečení (svého druhu "software", programový produkt, zabezpečující fungování systému). Ale ti, kteří dnes pronášejí takové citáty, nemají za duší alternativu nynějším sociologicko-ekonomickým teoriím, na jejichž základě by ta spolupráce mohla vést k žádaným výsledkům ve formě vyřešení globální biosféricko-sociální krize. Sociologicko-ekonomické teorie, na kterých se staví vzdělání dnes, jsou nesmysly, a to tvrzení je prakticky potvrzeno tím, že mnohastáleté státní a ekonomické řízení na jejich základě vedlo k současné globální systémové krizi.

6. Je spolupráce řešením všech problémů?

M.V.V.: Spolupráce se může stát Panaceou od všech problémů jen při určitých podmínkách:

- cílem spolupráce se musí stát integrace civilizace do biosféry, tj. vytvoření noosféry ve smyslu Vernadského.

- pro to je třeba: 1) přiznat, že exploatace (zneužívání, využívání, vykořisťování, p.p.) "člověka člověkem" je nepřípustná, a 2) vykořenit ji nejen jako sociální jev, ale i samy možnosti jejího vzniku v budoucnosti.

Ale takové podmínky ohraničení nejsou všem po chuti, protože je mnoho politicky a ekonomicky aktivních mocných lidí, jejichž světonázor je natolik poškozen kulturou a vzděláním, že se považují za lidského jedince - izolovaný soběstačný systém, schopný fungovat vně biosféry; a jsou přesvědčeni, že exploatace "člověka člověkem" je marxistický mýtus, a ve skutečnosti je ve společnosti plno líných a neschopných, parazitů, kteří svou nanicovatost ospravedlňují tímto mýtem, přenášeje odpovědnost za své problémy na úspěšné. Mají pravdu v tom, že část obyvatel klesla do úrovně dobytka, neschopných ničeho, kromě schopnosti vyjadřovat nespokojenost se svým životem a parazitovat; ale nemají pravdu v tom, že exploatace "člověka člověkem" je mýtus. V podmínkách tyranie bankovní lichvářské korporace jsou všichni obyvatelé planety s výjimkou vlastníků této korporace, politicky-korektně pojmenované "bankovní společnosti" - nevolníky a otroky majitelů systému, objekt exploatace, jeden z ekonomických zdrojů, na který se navzdory všem deklaracím liberalizmu nevztahují lidská práva.

7. Kam se lidstvo ubírá nyní a musí všichni bez výjimek přijít ke spolupráci, rovnosti?

M.V.V.: O tom bylo řečeno dříve: dokud se nespravedlivá civilizace člověku-podobných, kteří nemají zájem od dob Diogéna a Krista odpovědět na otázku, co je podstata člověka a čím se skutečný člověk odlišuje od člověkupodobného jedince druhu "Homo sapiens", který se ve stavu člověka nenachází a nemá zájem o to usilovat, nemůže být rovnost mezi "opicí" a člověkem, proto "opice" a další člověkupodobní představitelé druhu "Homo sapiens" mají na výběr stát se buď lidmi, nebo vyhnout.

8. Proč je následující etapou právě spolupráce? Celá příroda usiluje o homeostázi, všechny buňky se shlukují v jediný organizmus, zvířata - v ekosystém, lidé k tomu také musí dojít, vytvořit něco celostního. Je možné takové srovnání nebo se rozvíjíme podle jiného scénáře, než zbytek přírody?

M.V.V.: Člověk se odlišuje od všeho ostatního živého na planetě tím, že struktura jeho psychiky není naprogramovaná jednoznačně geneticky. V osobním rozvoji se může zastavit ve stádiu zvířete, ztročeného instinkty, ve stádiu zombie (biorobota), ztročeného kulturou, ve stádiu démona, ztročeného svým egoismem; může

klesnout do protikladu přirozenosti při zotročení hedónismem; a může setrvávat ve stavu člověka - představitele Boha na Zemi. A jen člověk - představitel Boha - je schopen porodit tu kulturu, která v ruském jazyce získala jméno "sobornost" (soubornost, súbornost): v ní vůle každého, vědomě a svobodně realizující se v rámci Božího záměru, doplňuje a podporuje vůli všech ostatních, nerodící vzájemné konflikty jedinců a společností.

Krise nynější civilizace je podmíněna tím, že boží dopuštění žít nelidským způsobem je téměř plně vyčerpáno, a žít lidsky - lidé nechtějí a nepřejí si učit se to: všichni jsou údajně "lidmi" a "zni" hrdě...

9. Bude schopen člověk-individualista změnit svou podstatu, a je to vůbec možné? Jak může člověk dospět k uvědomění nových podmínek? Je nutný a byl by efektivní proces výchovy o novém uspořádání?

M.V.V.: Svou podstatu měnit není třeba. Je třeba uvědomit si, čím se člověk liší od člověkopodobného představitele našeho biologického druhu a přiložit všechno úsilí k tomu stát se Člověkem. Všechny nelidské typy psychiky jsou důsledkem zastavení osobního rozvoje a odklonu na falešné cesty získávání uspokojení (zvířecko-fyziologického nebo démonicko-psychologického) v časovém úseku od puberty do dospělosti. A ačkoliv ve vztahu k mnohému v životě člověka pracuje princip "nenaučil se Ivánkem - Ivanem Ivaničem se nenaučí", strukturu své psychiky je člověk schopen změnit v libovolném věku a při jakkoliv těžké (hříšné) minulosti - pokud je upřímná touha a úsilí ("Zákon a Proroci do Jana; od té chvíle království Boží zvěstuje se, a každý do něj úsilím vchází" - Lukáš 16:16*) - nu a kde jsou výsledky úsilí těch, kdo žil poté, co byla tato slova ohlášena?

10. Mnozí vědci říkají, že se blížíme k hybridizaci různých kultur - ne dominování nějaké konkrétní (islámské nebo čínské například), ne autonomní boj mezi nějakými bloky, kdy vyhrává silnější, ale vzájemné pronikání zkušeností, výsledků v duchovní rovině různých civilizací. Řekněte prosím, jakým způsobem se tato syntéza bude realizovat?

M.V.V.: Ačkoliv se to mnohým nebude líbit, jediná reálná syntéza kultur v průběhu vyřešení globální biosférické-sociální krize je popsána stalinskou formulkou "kultura socialistická po obsahu a národní po formě" - tj. společným pro všechny životu adekvátní kultury bude nevratné vykořenění exploatace "člověka člověkem" (v tom je podstata socialismu, který v SSSR nikdy nebyl, protože od prvních let se začala byrokracie transformovat z profesionální korporace do nové třídy vykořisťovatelů), a národní osobitost (v mnohém podmíněné přírodně-geografickými faktory a

historickou zkušeností) se zachová. Spolu s tím se bude formovat kulturní nadstavba společná všem národům, která svou podstatou spojí všechny.

To znamená, zkušenost socialistického budování SSSR bude opakována v globálních měřítcích ve formě očištěné od lživé ideologie a byrokratického debilizmu. Přitom bude hrát iniciativa občanů větší roli, než činnost státní a firemní byrokracie.

Pokud je pro někoho taková vyhlídka nepřijatelná, měl by vědět, že udělal volbu ve stylu "po nás potopa". Tzn. pokud někomu výše popsané není po chuti, vybral si pokračování cesty ke katastrofě biosféry a biologického vymření.

11. Jak bude vypadat svět, když všichni dospějí ke "spolupráci": jak tehdy bude pracovat vláda, jaké budou vztahy mezi lidmi, jak budeme pracovat a učit se?

M.V.V.: Pokud půjdeme popsanou cestou integrace civilizace v biosféru a vytvoření kultury globální "soubornosti", přijdeme nakonec k souladu s Přírodou, a technosféra jako prostředek ochrany před přírodním prostředím nám nebude třeba. Člověk, setrvávající v plnosti své důstojnosti, nezávislejší na technosféře, se bude odlišovat od současných "opic" s počítači a mobilními telefony mnohem více, než se dnešní lidé odlišují od vyšších primátů. Naše dosavadní technosférní činnost je svého druhu dětskou hrou lidstva. Musíme v ní vypracovat ty morálně-etické a světonázorové kvality, které je nepřipustné vypracovávat při zneužívání toho, co se dnes nazývá "magií" (magie - "alternativní fyzika") a "nadpřirozené schopnosti": pokud by nám to bylo dnes přístupné při té morálce a etice, která je civilizaci nyní vlastní, zničili bychom možná dokonce nejen galaxii, ale celý vesmír.

12. Musí lidstvo nevyhnutelně projít skrze všechny krize a rány, aby přešlo na novou úroveň života, nebo můžeme využít nějaké způsoby jako katalyzátor toho procesu, aby prošel bezbolestně?

M.V.V.: Na začátku současné éry zanechal římský císař Markus Aurélius (126-180 př. n.l.) dialog, který je aktuální i dnes:

- Jsi vládcem rozumu?

- Ano.

- Proč ho nepoužíváš? Vždyť jestli bude dělat svou práci, co ti ještě může scházet?

Jinými slovy, jsou dva způsoby poznání světa: první - bezpečný - v dialogu s Bohem; druhý - nebezpečný - vně toho dialogu, metodou pokusů a omylů, na základě "otsebjatiny**".

Dosud lidstvo dává přednost druhému, ačkoliv minimálně od dob krále Šalamouna (viz kniha Přísloví Šalamounova) bylo lidem doporučováno vrátit se k prvnímu.

13. Souhlasíte s tím, že se člověk mění pod vlivem společnosti? Můžeme využít masmédiá, vzdělání a výchovu pro uspíšení procesu změny vědomí lidí?

M.V.V.: Kultura společnosti i společnosti (chápána jako souhrn živých aktivních lidí) je jedním z faktorů prostředí, který nejen formuje osobnosti lidí v každém pokolení, ale je i faktorem, který má vliv na genetiku v návaznosti pokolení. Proto vlivem byť i jen jednoho člověka na kulturu lze kardinálně změnit budoucnost celého lidstva.

Spíše můžeme využít internet a osobní kontakt (především s dětmi), motivující druhé k samovzdělávání. Spoléhat se na masmédiá nebo ministerstvo školství není třeba.

Diplom ze žurnalistiky je v drtivé většině uzákoněný falsifikát vzdělání: absolventi škol, kteří v životě nic neviděli a neudělali, po jeho získání získávají možnost, která byla v minulosti vyhrazena vyšším žrecům - pronášet slova určené všemu lidu; ale pro vstup mezi vyšší žrečestvo bylo v minulosti třeba osvojit si několik profesí a znát i mnoho nad rámec toho.

Z druhé strany, vyjadřovat myšlenky a popisovat uviděné v řeči je normální vlastností každého biologicky nepoškozeného člověka integrovaného do společnosti. Pokud jde o kompozici v procesu fotografování a filmování, základů režie "talk show", je to maximálně na tři přednášky: všechno ostatní - praxe a její reinterpretace s cílem zlepšení vyjádřovacích prostředků v budoucnu. Jinými slovy, 4-5 letá výuka na žurnalistické fakultě nemá opodstatnění.

Co se týká ministerstva vědy a vzdělání (u nás min. školství, p.p.), to je spíše překážka nežli podpora ve věci překonání globální krize. Příčina je v tom, že vzdělávací standardy a výukové kurzy v oblasti sociologie, politologie, ekonomiky, psychologie, etiky a práva jsou orientovány a obsluhování zájmů liberálně-tržního modelu ekonomiky a systému globální tyranie korporace lichvářů a jejich majitelů. Proto ministerstvo školství nemůže nabídnout nic jiného než humbuk a nesmysly, na jejichž základě politici a podnikatelé jsou schopni jen vytvářet nové problémy a zhoršovat staré, ale nejsou schopni krizi řešit. Kvůli těmto okolnostem jsou masmédiá a ministerstvo školství imunní vůči Pravdě, dělají, že ji nechápou a aktivně se staví proti.

14. Ve světě se ve spojení s krizí objevuje stále více nezaměstnaných. Jak by státy měly správně postupovat? Je možné je začít učit správně žít v dnešním světě, jako třeba učit chápání a budování spolupráce atd., jako ve své době učili v SSSR všechny nezávisle na věku? Mělo by se to dělat a pokud ano, jakým způsobem?

M.V.V.: Nezaměstnaní a růst jejich počtu není projevem krize. Je to jednou ze systémových vlastností liberálně-tržního ekonomického modelu - produkce ekonomicky zbytečných obyvatel, kteří jsou určeni ke zničení. A různé státy a různé epochy se navzájem odlišují jen tím, jak je v nich odstraňováno "ekonomicky zbytečné" obyvatelstvo: státem na základě "zákonů o potulce" - jak tomu bylo v Anglii v epochu první průmyslové revoluce, kdy se objevilo rčení "ovce snědly lidi"; nebo se ekonomicky zbytečné obyvatelstvo likviduje samo vstupem na cestu alkoholismu a dalších narkotizací, hedónizmu, sexuálních úchylek, jak k tomu dochází v postsovětských státech i v takzvaných "rozvinutých zemích". Globalizace vedla k tomu, že do kategorie "ekonomicky zbytečného" začlo spadat téměř v plném objemu obyvatelstvo celých států: postsovětského Ruska, dalších postsovětských států, Řecka, Španělska, Portugalska.

Pokud stát zůstane u liberálně-tržního ekonomického modelu, řešit tento problem není schopen. Liberálně-tržní ekonomický model je vhodný jedině k tomu, aby z pokolení na pokolení stabilně produkoval masovou bídu a absenci kultury, na pozadí čehož si superbohatá menšina stěžuje na zlobu prostého lidu, který nechce pracovat na systém (nevyřčeno zůstává, že pracovat se předpokládá zadarmo): takové jsou zákony tržní tvorby cen jak na trhu zboží a služeb, tak na trhu pracovní síly.

Řešení problému nezaměstnanosti a dalších, zrozených liberálně-tržním ekonomickým modelem, vyžaduje plánované národní hospodářství, v kterém musí mít místo i podnikatelstvá iniciativa na základě tržní regulace v rámci plánu biosférického-sociálního-ekonomického rozvoje, i státní direktivně-adresní řízení. Na to jsou třeba jiné sociologicko-ekonomické teorie, je to nerealizovatelné na základě toho balastu, který v současnosti ministerstvo školství tlačí do hlav studentům pod názvem sociologie, politologie, psychologie, etika, ekonomika a právo. Proto je třeba rozvíjet občanské iniciativy a směřovat jejich činnost na podřízení státnosti občanské společnosti na základě jiných - administrativně a životně adekvátních teorií, příkladem čehož může být rozvoj a šíření koncepce sociální bezpečnosti v průběhu posledních 20 let.

* další příklad zkreslení českého textu Bible:

Bible 21: "Až do Jana tu byl Zákon a Proroci; od té doby se káže Boží království a každý se do něj násilně tlačí."

Bible kralická: "Zákon a Proroci až do Jana, a od té chvíle království Boží zvěstuje se, a každý se do něho násilně tiskne. "

Slovo na cestu: "Období zákona a proroků skončilo Janem Křtitelem. Teď slyšíte radostnou zprávu, že přišlo Boží království a kdekdo si dělá nárok na vstup do něho."

Ruský synodální překlad: «закон и пророки до Иоанна; с сего времени Царствие Божие благовестуется и всякий усилием входит в него» (Zákon a Proroci do Jana; od té chvíle království Boží zvěstuje se, a každý do něj svým úsilím vchází)

** "Ot sebja" = od sebe. Jeden z výkladů: vlastní, ničím neopodstatněný a nepodložený názor nebo akce.

Více zde: <http://leva-net.webnode.cz/products/otazky-globalizace-odpovida-michail-viktorovic-velicko/>